

The Structural Design of Part 3: Ezekiel 14-19

For the structural design of the book as a whole, see the [Introduction](#) to the book.

Three Allegories, a Proverb, and a Lamentation

The sections marked **blue** are governed by **17** and **26** in their verses and/or words.

Section 1: 14,1-11	YHWH's message to the idolatrous elders: P	11 vs; 184 w.
Section 2: 14,12-23	How YHWH judges by means of four plagues: P	12 vs; 207 w. 391 (23x17)
Section 3: 15,1-8	The allegory of the useless wood of the vine: P	8 vs; 103 words.
Section 4: 16,1-63	The allegory of the adulterous wife: S	63 vs; 833 (49x17) words.
Section 5: 17,1-24	The allegory of the two eagles and the vine: P 119	24 vs; 382 w. (119=7x17 vs.).
Section 6: 18,1-32	Proverb concerning individual responsibility: P	32 vs; 474 words.
Section 7: 19,1-14	Lament over the kings in exile: P	14 vs; 157 words.

Part 3: Sections 1-7 Ezekiel 14-19	50 instances of the name YHWH	164 vs; 2340 (90x26) words.
---	--------------------------------------	------------------------------------

Observation 1 **Section 4** stands out being positioned at the focal point of attention in the middle of the sevenfold pattern. Moreover, it is from beginning to end governed by **833 (49x17) words**.

Sections 1 and 2 (Chapter 14) are bound together as a coherent literary unit by their **391 (23x17) words**.

Sections 4, 5, and 6 (Chapters 16-18) constitute a coherent literary entity by their **119 (7x17) verses**.

Part 3 as a whole (Chapters 14-19) is governed by the number **26** through its **2340 (90x26) words**.

Structural design based on layout markers, content and numerical considerations

The paragraphs marked **blue** in Columns 1-3 are in their entirety highlighted by multiples of **17** and **26**.

It cannot be excluded that some multiples are due to coincidence. Who can tell?

Vs.	Text	Words	Let.	יהוה	Sum w	S/P	Structural Design
Section 1 14,1-11							YHWH's message to the idolatrous elders
268	Ez. 14,1	7	32		3995	P	§1 The elders of Israel sitting before Ezekiel
269	Ez. 14,2	5	18	98	4000		
270	Ez. 14,3	16	65		4016/28	S	
271	Ez. 14,4	34	125	99-100	4050		§2 YHWH's reaction to the elders and their idols
272	Ez. 14,5	11	43		4061/45	S	
273	Ez. 14,6	18	73	101	4079		§3 The message: Repent and I will answer you!
274	Ez. 14,7	31 156 (6x26)	114	102	4110		
275	Ez. 14,8	14	64	103	4124/63	S	
276	Ez. 14,9	19 19+	77	104	4143		§4 The punishment of a deceived prophet 14,9-10 A deceived prophet will be punished: 26 w. 14,4-11 (§§2-4) are highlighted by 156 (6x26) words.
277	Ez. 14,10	7 7/26	30		4150		
278	Ez. 14,11	22	83	105	4172/48	P	
11	Section 1	184	724	8x	184		
Section 2 14,12-23							How YHWH judges by means of four plagues
279	Ez. 14,12	5	18	106	4177		§1 YHWH announces his coming judgement
280	Ez. 14,13	22	80		4199		
281	Ez. 14,14	15	63	107	4214		
282	Ez. 14,15	12	48		4226		
283	Ez. 14,16	20	78	108	4246		
284	Ez. 14,17	14	54		4260		
285	Ez. 14,18	17	65	109	4277		
286	Ez. 14,19	14	54		4291		
287	Ez. 14,20	18	64	110	4309/137	P	
288	Ez. 14,21	22	82	111	4331		
289	Ez. 14,22	27	111		4358		§2 The aftermath of the four sore acts of judgement
290	Ez. 14,23	21	74	112	4379/70	P	
12	Section 2	207	791	7x	207		

Section 3 15,1-8							The allegory of the useless wood of the vine
291	Ez. 15,1	5	18	113	4384		§1 The wood of the vine is only useful for burning 15,2-3 What is the use of the wood of a vine? 26 w.
292	Ez. 15,2	13+	42		4397		
293	Ez. 15,3	13/26	48		4410		
294	Ez. 15,4	13	51		4423		
295	Ez. 15,5	14	55		4437/58	S	
296	Ez. 15,6	19	67	114	4456		§2 Jerusalem will be given to the fire for fuel 15,7-8 YHWH will set his face against the inhabitants, because they have acted faithlessly: 26 words.
297	Ez. 15,7	16+	58	115	4472		
298	Ez. 15,8	10/26	36	116	4482/45	P	14,1-15,8 (Sections 1-3): 494 (19x26) words.
8	Section 3	103	375	4x	103/494		
Section 4							The allegory of the adulterous wife
299	Ez. 16,1	5+	18	117	4487		The entire Section is highlighted by 833 (49x17) words.
300	Ez. 16,2	7+	26		4494		
301	Ez. 16,3	14+	65	118	4508		16,4 Jerusalem's birth was noticeably adulterous: 17.
302	Ez. 16,4	17+	68		4525		
303	Ez. 16,5	19+	69		4544		16,8-25 Jerusalem's harlotries with passers-by and her offerings: 221 (13x17) words.
304	Ez. 16,6	13+	54		4557		
305	Ez. 16,7	16+	69		4573		
306	Ez. 16,8	22+	88	119	4595		
307	Ez. 16,9	7+	33		4602		
308	Ez. 16,10	8+	37		4610		
309	Ez. 16,11	9+	37		4619		
310	Ez. 16,12	10+	41		4629		
311	Ez. 16,13	16+	71		4645		
312	Ez. 16,14	15+	54	120	4660		
313	Ez. 16,15	13+	49		4673		16,25 She offered herself to any passer-by: 17 words with 62 letters, the positional value of זונה, 'harlot'. 16,26-35 She also played the harlot with the Egyptians and the Assyrians; so YHWH will act: 119 words. 16,2-45, demarcated by "Your father was an Amorite, and your mother a Hittite" (16,3b) and "Your mother was a Hittite, and your father an Amorite", (16,45b), is made up of 586 words, which is the numerical value of ירושלם (10+200+6+300+30+40=586). I owe these observations to Klaas Eikelenboom.
314	Ez. 16,16	12+	50		4685		
315	Ez. 16,17	14+	55		4699		
316	Ez. 16,18	9+ 221(13x17)	43		4708		
317	Ez. 16,19	16+	68	121	4724		
318	Ez. 16,20	13+	54		4737		
319	Ez. 16,21	7+	30		4744		
320	Ez. 16,22	15+	66		4759		
321	Ez. 16,23	10+	33	122	4769		
322	Ez. 16,24	8+	26		4777		
323	Ez. 16,25	17+	62		4794		
324	Ez. 16,26	11+	47		4805		16,34 The adulterous wife was different: 17 words. This P clearly does not have a delimiting function; it serves to draw attention to YHWH's judgement (vs. 36ff.).
325	Ez. 16,27	14+	65		4819		
326	Ez. 16,28	10+	39		4829		
327	Ez. 16,29	11+	41		4840		
328	Ez. 16,30	14+	49	123	4854		
329	Ez. 16,31	14+	57		4868		
330	Ez. 16,32	7+ 119 (7x17)	26		4875		
331	Ez. 16,33	16+	67		4891		
332	Ez. 16,34	17+	65		4908		
333	Ez. 16,35	5+	18	124	4913/431	P	
334	Ez. 16,36	21+	87	125	4934		16,45 Special attention paid to Jerusalem's sisters: 17. 16,46-50 Jerusalem is more corrupt than her sister Samaria and her sister Sodom: 68 (4x17) words.
335	Ez. 16,37	28+	102		4962		
336	Ez. 16,38	9+	40		4971		
337	Ez. 16,39	16+	77		4987		
338	Ez. 16,40	8+	38		4995		
339	Ez. 16,41	16+	64		5011		
340	Ez. 16,42	10+	40		5021		
341	Ez. 16,43	27+	94	126	5048		
342	Ez. 16,44	8+	28		5056		
343	Ez. 16,45	17+	69		5073		
344	Ez. 16,46	15+ 15+	77		5088		
345	Ez. 16,47	11+ 11+	53		5099		
346	Ez. 16,48	15+ 15+	57	127	5114		

347	Ez. 16,49	19+ 19+	72		5133		This S clearly does not have a delimiting function; it serves to draw attention to Samaria as the sister of Jerusalem (vs. 51-52).
348	Ez. 16,50	8+ 8/ 68	42		5141/228	S	
349	Ez. 16,51	16+	73		5157		
350	Ez. 16,52	20+	82		5177		
351	Ez. 16,53	14+	66		5191		
352	Ez. 16,54	9+	37		5200		
353	Ez. 16,55	13+	73		5213		
354	Ez. 16,56	8+	36		5221		
355	Ez. 16,57	15+	64		5236		
356	Ez. 16,58	8+	32	128	5244/103	S	
357	Ez. 16,59	14+	50+	129	5258		
358	Ez. 16,60	11+ 52 (2x26)	47+		5269		
359	Ez. 16,61	18+	76+		5287		
360	Ez. 16,62	9+	35/208	130	5296		
361	Ez. 16,63	19/833	69	131	5315/71	S	
63	Section 4	833 (49x17)	3420	15x	833 (49x17)		
Section 5 17,1-24							The allegory of the two eagles and the vine
362	Ez. 17,1	5	18	132	5320		
363	Ez. 17,2	9	29		5329		
364	Ez. 17,3	23	86	133	5352		
365	Ez. 17,4	11 78 (3x26)	44		5363		
366	Ez. 17,5	12	44		5375		
367	Ez. 17,6	18	82		5393		
368	Ez. 17,7	21	89		5414		
369	Ez. 17,8	15	54		5429/114	S	
370	Ez. 17,9	26	99	134	5455		
371	Ez. 17,10	14	53		5469/40	P	
372	Ez. 17,11	5	18	135	5474		
373	Ez. 17,12	23	79		5497		
374	Ez. 17,13	13	51		5510		
375	Ez. 17,14	9 85 (5x17)	40		5519		
376	Ez. 17,15	17	67		5536		
377	Ez. 17,16	23	78	136	5559		
378	Ez. 17,17	16	68		5575		
379	Ez. 17,18	12	40		5587/118	S	
380	Ez. 17,19	17	59	137	5604		
381	Ez. 17,20	14	64		5618		
382	Ez. 17,21	16	65	138	5634/47	S	
383	Ez. 17,22	20	78	139	5654		
384	Ez. 17,23	20	80		5674		
385	Ez. 17,24	23	85	140-41	5697/63	P	
24	Section 5	382	1470	10x	382		
Section 6 18,1-32							Proverb concerning individual responsibility
386	Ez. 18,1	5	18	142	5702		
387	Ez. 18,2	17	64		5719		
388	Ez. 18,3	13	44	143	5732		
389	Ez. 18,4	15	51		5747/50	S	
390	Ez. 18,5	7	27		5754		
391	Ez. 18,6	21	68		5775		
392	Ez. 18,7	15	55		5790		
393	Ez. 18,8	15	52		5805		
394	Ez. 18,9	13	52	144	5818		
395	Ez. 18,10	9	31		5827		
396	Ez. 18,11	15	43		5842		
397	Ez. 18,12	14	56		5856		
398	Ez. 18,13	17	60		5873		
399	Ez. 18,14	14+	48		5887		
400	Ez. 18,15	16	52		5903		

401	Ez. 18,16	15	50		5918		
402	Ez. 18,17	18	66		5936		
403	Ez. 18,18	16	51		5952		
404	Ez. 18,19	19	67		5971		
405	Ez. 18,20	22	78		5993/246	S	This S clearly does not have a delimiting function; its function is to draw attention to what is said in 21-23.
406	Ez. 18,21	18	64		6011		
407	Ez. 18,22	11	38		6022		
408	Ez. 18,23	11	44	145	6033/40	S	
409	Ez. 18,24	26	100		6059		§3 When a person turns away from his righteousness
410	Ez. 18,25	16	60		6075		
411	Ez. 18,26	11	44		6086/53	S	
412	Ez. 18,27	12	46		6098		§4 When a person turns away from his wickedness
413	Ez. 18,28	10	37		6108		
414	Ez. 18,29	16	61		6124		The paragraph is governed by 85 (5x17) words.
415	Ez. 18,30	19	85 (5x17)	77	146	6143	
416	Ez. 18,31	18	68		6161		
417	Ez. 18,32	10	36	147	6171/85	P	
32	Section 6	474	1708	6x	474		
Section 7 19,1-14							Lament over the kings in exile
418	Ez. 19,1	6+	22		6177		§1 Your mother was a lioness and a maker of kings
419	Ez. 19,2	11/17	44		6188		19,1-2 The lament uses the metaphor of a lioness: 17.
420	Ez. 19,3	10	37		6198		
421	Ez. 19,4	10	44		6208		
422	Ez. 19,5	10	41		6218		
423	Ez. 19,6	10	40		6228		
424	Ez. 19,7	9	44		6237		
425	Ez. 19,8	10	47		6247		
426	Ez. 19,9	17	68		6264/93	P	
427	Ez. 19,10	11	42		6275		§2 Your mother was like a transplanted vine
428	Ez. 19,11	16	62		6291		
429	Ez. 19,12	14	60		6305		
430	Ez. 19,13	6	25		6311		
431a	Ez. 19,14a	13	43		6324/60		19,14 The vine is totally consumed and the lament has passed into use as such: 17 words. The 4 last words are
431b	Ez. 19,14b	4/17	16		6328/4	P	not to be regarded as an editorial remark; they are
14	Section 7	157	635	0	157		integral to the divine speech. Compare 14,1!
164	Part 3	2340 (90x26)	9123	50x	2340		

Observation 1 104 of the 164 verses (63%) and 2340 (90x26) words (100%) are highlighted by 17 and 26.

Crucial passages in Part 3: 14-19 additionally highlighted by 17 and 26

1. YHWH's judgement of the idolatrous elders and false prophets (14,4-11): 156 (6x26) words.
2. Even a deceived prophet will be punished (14,9-10): 26 words.
3. What is the use of the wood of a vine? (15,2-3): 26 words.
4. YHWH will set his face against the inhabitants of Jerusalem(15,7-8): 26 words.
5. YHWH's judgement and punishment of idolators (14,1-15,8: Sections 1-3): 494 (19x26) words.
6. The allegory of the adulterous wife (16,1-63): 833 (49x17) words.
7. Jerusalem's birth was noticeably adulterous (16,4): 17 words.
8. She offered herself to any passer-by (16,25): 17 words.
9. The adulterous wife was different from other women (16,34): 17 words.
10. Jerusalem is more corrupt than her sisters Samaria and Sodom (16,46-50): 68 (4x17) words.
11. YHWH promises to remember his covenant and to reestablish it (16,59-62): 52 (2x26) words with 208 letters.
12. Jerusalem's unfaithfulness (15-16: Sections 3-4): 936 (36x26) words.
13. The allegory of the first eagle (17,1-6): 78 (3x26) words.
14. Can the vine be pulled from its roots? (17,9): 26 words.
15. The rebellious act of sending ambassadors to Egypt (17,15-18): 68 (4x17) words.
16. YHWH's resolve to take action (17,19): 17 words.
17. What does the proverb about the land mean? (18,2): 17 words.
18. When a person turns away from his wickedness (18,27-32): 85 (5x17) words.
19. The metaphor of the lioness in the lament (19,1-2): 17 words.
20. The vine is totally consumed and the lament has passed into use as such (19,14): 17 words.

Words ascribed to God in Part 3: 14-19

The introductory formulae such as *וידי דברי יהוה אלי לאמר* and *ויאמר אלי*, are evidently Ezekiel's own words. However, the formulae *כה אמר אדני יהוה* (122x) and *כה אמר יהוה* (3x), to be found altogether 125 times in the book, are at first sight problematic. In no less than 53 instances these formulae are clearly part of the words Ezekiel hears in his visions as coming from God: in 24 cases they occur in the words God explicitly orders the prophet to speak, and in 26 instances they are clearly part and parcel of the divine speech in question preceded by *לכן* or *כי*. This also applies to the 25 introductory formulae occurring at the *beginning* of a verse.

Accordingly, contrary to what we found in Isaiah and Jeremiah, where the formulae *כה אמר אדני יהוה* and *כה אמר יהוה* are used to introduce the words *the prophet* ascribes to God, in the book of Ezekiel they are in all instances integral parts of *what Ezekiel hears* in his visions as coming from God. Their function is to underline the divine status of these words, in the same way as *אני יהוה דברתי* (14x), *נאם אדני יהוה* (81x), *נאם יהוה* (4x: 13,6.7; 16,58; 37,14), and *אמר אדני יהוה* (123x). And if they have an introductory function, it is not Ezekiel, but *God himself* who introduces what he has to say. Seeing the autobiographical character of the book, it is totally unthinkable that the author would regard such 'referring' formulae as out of place.

In the table below, Column 1 shows the numbering of the divine speeches (**Nr**), Column 2 the texts in which they are to be found (**Text**), Column 3 the **Speaker and the subject matter**, Column 4, the in the introductions, Column 5 the words ascribed to God (**W.A.G.**), and Column 6 the total number of words devoted to God's speaking (**Total**).

Nr	Text	Speaker / Subject matter	Introduction	W.A.G.	Total
1A	14,2-3	YHWH>Ezk: The idols of the elders.	5	16	21
1B	14,4-5	YHWH>Ezk: I will answer them.	0	45	45
1C	14,6-11	YHWH>Ezk: Repent or I will act.	0	111	111
2A	14,12-20	YHWH>Ezk: I will employ my plagues.	5	132	137
2B	14,21-23	YHWH>Ezk: There will be survivors.	0	70	70
3A	15,1-5	YHWH>Ezk: Wood of the vine is useless.	5	53	58
3B	15,6-8	YHWH>Ezk: Jerusalem is fuel for the fire.	0	45	45
4	16,1-63	YHWH>Ezk: Jerusalem's unfaithfulness.	5	828	833 (49x17)
5A	17,1-10	YHWH>Ezk: The allegory of the eagles.	5	149	154
5B	17,11-18	YHWH>Ezk: Message to the Judeans.	5	113	118
5C	17,19-21	YHWH>Ezk: The fate of a rebellious king.	0	47	47
5D	17,22-24	YHWH>Ezk: I shall plant a new tree.	0	63	63
6	18,1-31	YHWH>Ezk: On individual responsibility.	5	469 and 1690 (65x26)	474
7	19,1-14	YHWH>Ezk: A lamentation for Israel.	0	157 letters	157
14	In 14-19		35	2298	2333

Observation 2 The 2298 words ascribed to God occupy **98%** of the space in Part 3.

This makes Part 3 a special case in comparison with Parts 1 and 2. There is only one individual divine speech governed by a divine name number: **Nr. 4** (16,1-63) which stands out by **833** (49x17) words devoted to it and by the fact that it is positioned at the focal point of attention in the middle of the **7** divine speeches.

Nrs. 1-2B, dealing with YHWH's judgement by means of plagues, have altogether **374** (22x17) words.

Nrs. 1-4 dealing with YHWH's judgement because of Jerusalem's unfaithfulness: **1300** (50x26) words.

In terms of letters (Klaas Eikelenboom), **Nrs. 3A-B** (in Chapter 15) are made up of **357** (21x17) letters, while **Nrs. 4-6** (in Chapters 16-18) have **6526** (251x26) letters; **Nr. 6** (in Chapter 18) has **1690** (56x26) letters.

Observation 3 **Nr. 7** (19,1-14) is concluded by a prophecy about the future function of the lamentation (v. 14b): "*This is a lamentation and it shall become a real lamentation!*". In my opinion, there is no reason to regard these 4 words as *not* spoken by God, especially in light of 32,16: "*This is a lamentation which shall be chanted...says Adonay YHWH*". In this case there is no doubt whatsoever that the prophecy is part and parcel of the divine speech. This also goes for 19,14b. Moreover, the word *קִינָה*, 'lamentation' in v. 1 forms an inclusion with *קִינָה* in v. 14b. Significantly, YHWH's command to Ezekiel to recite the preformulated lamentation is made up of **153** (9x17) words (**157-4=153**) by which it is highlighted as crucial. Excluding the 4-word prophecy, Part 3 has **2294** words, which is a multiple of **62**, the numerical value of *זִנְה*, 'harlot': 7+50+5=62 (discovered by Klaas Eikelenboom). This may be an indication that the prophecy has been inserted at a later stage in the compositional process of the book. The verb occurs 1x (23,43) and **7x** (6,9; 16,30.31.34.35.41.44).

Ezekiel 14

- 1 וַיָּבֹאוּ אֵלַי אַנְשֵׁים מִזְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֵּשְׁבוּ לִפְנָי: פ
- 2 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 1A 14,2-3 5+16=21
- 3 בֶּן־אָדָם הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הֵעִלוּ גְלוּלֵיהֶם
עַל־לִבָּם וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנָם נָתְנוּ נֶכַח פְּנֵיהֶם הַאֲדַרְשׁ אֲדַרְשׁ לָהֶם: פ
- 4 לָכֵן דְּבַר אֹתָם וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אִישׁ אִישׁ מִבְּיַת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֶת־גְּלוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יֵשִׁים
נֶכַח פְּנָיו וּבָא אֶל־הַנְּבִיא אֲנִי יְהוָה נַעֲנִיתִי לוֹ כֹּא בְּרַב גְּלוּלָיו:
5 לְמַעַן תִּפְשׂ אֶת־בֵּית־יִשְׂרָאֵל בְּלִבָּם אֲשֶׁר נִזְרוּ מֵעָלֵי בְּגוּלֵיהֶם כָּלָם: פ
- 6 לָכֵן אָמַרו אֶל־בֵּית יִשְׂרָאֵל כֹּה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה
שׁוּבוּ וְהִשְׁבוּ מֵעַל גְּלוּלֵיכֶם וּמֵעַל כָּל־תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם הַשְׁבוּ פְּנֵיכֶם:
7 כִּי אִישׁ אִישׁ מִבְּיַת יִשְׂרָאֵל וּמִהַגֵּר אֲשֶׁר־יִגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּגְדַּר מֵאַחֲרַי
וַיַּעַל גְּלוּלָיו אֶל־לִבּוֹ וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יֵשִׁים נֶכַח פְּנָיו וּבָא אֶל־הַנְּבִיא
לְדַרְשׁ־לוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה נַעֲנֶה־לוֹ כִּי: 8 וְנָתַתִּי פָנַי בְּאִישׁ הַהוּא
וְהִשְׁמַתִּיהוּ לְאוֹת וּלְמִשְׁלָיִם וְהִכְרַתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה: פ
9 וְהַנְּבִיא כִּי־יִפְתָּח וְדִבֶּר דְּבַר אֲנִי יְהוָה פִּתִּיתִי אֵת
הַנְּבִיא הַהוּא וְנִטְיִיתִי אֶת־רִדִּי עָלָיו וְהִשְׁמַדְתִּיו מִתּוֹךְ עַמִּי יִשְׂרָאֵל:
10 וְנִשְׂאוּ עֲוֹנָם כַּעֲשׂוֹן הַדַּרְשׁ כַּעֲשׂוֹן הַנְּבִיא יְהוָה: 11 לְמַעַן לֹא־יִתְעוּ
עוֹד בְּיַת־יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרַי וְלֹא־יִשְׁמְאוּ עוֹד בְּכָל־פְּשָׁעֵיהֶם וְהָיוּ לִי
לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים נְאֻם אֲדַנִּי יְהוָה: פ
- 12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 13 בֶּן־אָדָם אֲרִץ כִּי תַחֲטֵא לִי
לְמַעַל־מֵעַל וְנִטְיִיתִי יָדִי עָלֶיהָ וְשִׁבַּרְתִּי לָהּ מִטֶּה־לֶחֶם וְהִשְׁלַחְתִּי־בָּהּ רֹעֵב
וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה:
14 וְהָיוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ נַח דְּנִיאֵל וְאִיֹּב
הִמָּה בְּצַדְקָתָם יִנְצְלוּ נַפְשָׁם נְאֻם אֲדַנִּי יְהוָה:
15 לוֹ־חַיָּה רָעָה אַעֲבִיר בְּאֲרִץ וְשִׁפְלַתָּהּ
וְהָיְתָה שְׂמֵמָה מִבְּלִי עוֹבֵר מִפְּנֵי חַיָּה:
16 שְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חִי־אֲנִי
נְאֻם אֲדַנִּי יְהוָה אִם־בָּנִים וְאִם־בָּנוֹת יִצְּלוּ
הִמָּה לְבָדָם יִנְצְלוּ וְהָאֲרִץ תִּהְיֶה שְׂמֵמָה:
17 אוֹ חֲרֹב אָבִיא עַל־הָאֲרִץ הַהִיא וְאָמַרְתִּי חֲרֹב
תִּעֲבֹר בְּאֲרִץ וְהִכְרַתִּי מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה:
18 וְשְׁלֹשֶׁת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה בְּתוֹכָהּ חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדַנִּי יְהוָה
לֹא יִצְּלוּ בָנִים וּבָנוֹת כִּי הֵם לְבָדָם יִנְצְלוּ:
19 אוֹ דָּבָר אֲשַׁלַּח אֶל־הָאֲרִץ הַהִיא וְשִׁפְכְתִי חֲמָתִי
עָלֶיהָ בָּדָם לְהִכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה: 20 וְנַח דְּנִיאֵל וְאִיֹּב בְּתוֹכָהּ
חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדַנִּי יְהוָה אִם־בֶּן אִם־בַּת יִצְּלוּ הִמָּה בְּצַדְקָתָם יִצְּלוּ נַפְשָׁם: פ
- 21 כִּי כֹה אָמַר אֲדַנִּי יְהוָה אֶף כִּי־אַרְבַּעַת שָׁפְטִי
הָרְעִים חֲרֹב וְרֹעֵב וְחַיָּה רָעָה וְדָבָר שְׁלַחְתִּי אֶל־יְרוּשָׁלַם
לְהִכְרִית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה:
22 וְהָיְתָה נוֹתְרָה־בָּהּ פְּלִטָה הַמוֹצֵאִים בָּנִים
וּבָנוֹת הַנֶּם יוֹצֵאִים אֲלֵיכֶם וּרְאִיתֶם אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם
וְנַחַמְתֶּם עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עַל־יְרוּשָׁלַם אֵת כָּל־אֲשֶׁר הִבֵּאתִי עָלֶיהָ:
23 וְנַחֲמוּ אִתְּכֶם כִּי־תֵרְאוּ אֶת־דַּרְכָּם וְאֶת־עֲלִילוֹתָם
וַיִּדְעַתֶּם כִּי לֹא חָנַם עֲשִׂיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר־עֲשִׂיתִי כֹה נְאֻם אֲדַנִּי יְהוָה: פ
- 2B 14,21-23 0+70=70

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 2 בְּן־אָדָם מַה־יְהוּנָה עֵץ־הַגִּפְנֹן 5+53=58 15,1-5 3A
 מִפְּלֵעַיִן הַיְמוּרָה אֲשֶׁר הָיָה בְּעֵצֵי הַיַּעַר: 3 הִיקַח מִמֶּנּוּ עֵץ
 לַעֲשׂוֹת לְמִלְאכָה אִם־יִקְחוּ מִמֶּנּוּ יִתֵּן לְתַלְלוֹת עֲלָיו כֹּל־כְּלִי: 4 הַנְּהַ
 לְאֵשׁ נִתֵּן לְאֲכֹלָה אֵת שְׁנֵי קְצוֹתָיו אֲכֹלָה הָאֵשׁ וְתוֹכּוּ נִחָר הַיִּצְלַח
 לְמִלְאכָה: 5 הַנְּהַ בְּהִיוֹתוֹ תָּמִים לֹא יַעֲשֶׂה לְמִלְאכָה אַף כִּי־אֵשׁ
 אֲכַלְתָּהּ וַיִּחָר וַנַּעֲשֶׂה עוֹד לְמִלְאכָה: 6

6 לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה כַּאֲשֶׁר עֵץ־הַגִּפְנֹן בְּעֵץ הַיַּעַר 15,6-8 0+45=45 3B
 אֲשֶׁר־נִתְּתוּ לְאֵשׁ לְאֲכֹלָה כֵּן נִתְּתִי אֶת־יִשְׂבֵי יְרוּשָׁלַם:
 7 וְנִתְּתִי אֶת־פָּנָי בָּהֶם מִהָאֵשׁ יֵצְאוּ וְהָאֵשׁ
 תֹּאכְלֵם וַיִּדְעַתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשׁוֹמְנֵי אֶת־פָּנָי בָּהֶם:
 8 וְנִתְּתִי אֶת־הָאָרֶץ שְׂמֵמָה יַעַן מָעַלְוּ מַעַל נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 9

1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: 16,1-63 5+828=833 (49x17) 4

2 בְּן־אָדָם הוֹדַע אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶת־תּוֹעֲבֹתֶיהָ:
 3 וְאָמַרְתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לִירֹוּשָׁלַם מְכַרְתִּיךְ
 וּמְלַדְתִּיךְ מֵאָרֶץ תְּכַנְּעֵנִי אֲבִיךָ הָאֲמֹרִי וְאִמְךָ חַתִּית:
 4 וּמִלְדוֹתֶיךָ בַּיּוֹם הַיּוֹלֶדֶת אֶתְךָ לֹא־כָבַדְתָּ שְׂדֵךְ וּבְמִים לֹא־רַחֲצָתָ לְמִשְׁעֵי
 וְהַמְלִיחַ לֹא הַמְלִיחַת וְהַחֲתַל לֹא חֲתַלְתָּ: 5 לֹא־חָסָה עֲלֶיךָ עֵין
 לַעֲשׂוֹת לְךָ אֶת־תַּמְלָךְ לְחַמְלָה עֲלֶיךָ וְתִשְׁלַכְנִי אֶל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
 בְּנַעַל נַפְשֶׁךָ בַּיּוֹם הַלֹּדֶת אֶתְךָ: 6 וְאָעֲבַר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת
 בְּדַמְיֶךָ וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי וְאָמַר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי: 7 רִבְבָה
 כְּצִמְחַת הַשָּׂדֶה נִתְּתִיךָ וְתִרְבִּי וְתִגְדְּלִי וְתִבְאִי בַעֲדֵי עֲרֵיִים שָׂרִים
 נִכְנּוּ וְשִׁעְרֶךָ צִמְחַת וְאֵת עֲרֵם וְעֲרִיָה:
 8 וְאָעֲבַר עֲלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ וְהִנֵּה עַתְךָ עֵת הַדִּים וְאֶפְרַשׁ כְּנָפַי עֲלֶיךָ וְאֶכְסֶה עֲרוֹתֶךָ
 וְאֶשְׁבַּע לְךָ וְאֶבְאֵר בְּכַרִּית אֶתְךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה וְתָהִי לִי:
 9 וְאֶרְחֲצֶךָ בַּמִּים וְאֶשְׂטַף דַּמְיֶךָ מֵעֲלֶיךָ וְאֶסְכַּךְ בְּשֶׁמֶן:
 10 וְאֶלְבִּישְׁךָ רִקְמָה וְאֶנְעֹלְךָ תַּחַשׁ וְאֶחְבֹּשְׁךָ בַּשֵּׁשׁ וְאֶכְסֶךָ מִשֵּׁי:
 11 וְאֶעֱדֶךָ עָרִי וְאֶתְּנֶה צְמִידִים עַל־יְדֶיךָ וְרִבְדִי עַל־גְּרוֹנְךָ:
 12 וְאֶתֵּן גֹּחַל עַל־אֶפֶסְךָ וְעִגְלִים עַל־אֲזִנֶיךָ וְעֵטְרַת תְּפָאֶרֶת בְּרֹאשְׁךָ:
 13 וְתַעֲרִי זָהָב וְכֶסֶף וּמִלְבוּשֶׁךָ שֵׁשׁ וּמִשֵּׁי
 וְרִקְמָה סֶלֶת וְדִבְשׁ וְשֶׁמֶן אֲכַלְתָּ וְתִיפִי בַּמָּאֵד בַּמָּאֵד וְתִצְלַחִי לְמַלּוּכָה:
 14 וַיֵּצֵא לְךָ שֵׁם בְּנוֹים בְּיַפְיָךְ כִּי־וּלְלִיל הוּא בְּתַדְרִי
 אֲשֶׁר־שָׂמְתִי עֲלֶיךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 15 וְתִבְטַחְתִּי בְיַפְיָךָ וְתִזְנִי עַל־שִׁמְךָ
 וְתִשְׁפְּכִי אֶת־תְּזוֹנוֹתֶיךָ עַל־כָּל־עוֹבֵר לִדְוִי:
 16 וְתִקַּחְתִּי מִבְּגְדֶיךָ וְתַעֲשִׂי לְךָ בְּמֹות טְלָאוֹת וְתִזְנִי עֲלֵיהֶם לֹא בָאוֹת וְלֹא יִהְיֶה:
 17 וְתִקַּחְתִּי כָלִי תְּפָאֶרֶתְךָ מִזִּהְבִי וּמִכֶּסֶפִי אֲשֶׁר נִתְּתִי לְךָ
 וְתַעֲשִׂי לְךָ צִלְמֵי זָכָר וְתִזְנִי־בָם: 18 וְתִקַּחְתִּי אֶת־בְּגְדֵי רִקְמָתְךָ וְתִכְסִים
 וְשִׁמְנִי וְקִטְרֹתִי נִתְּתָ לְפָנֵיהֶם: 19 וְלַחֲמוּ אֲשֶׁר־נִתְּתִי לְךָ
 סֶלֶת וְשֶׁמֶן וְדִבְשׁ הֶאֱכַלְתֶּיךָ וְנִתְּתִיהוּ לְפָנֵיהֶם לְרִיחַ נִיחָח וַיְהִי נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה:
 20 וְתִקַּחְתִּי אֶת־בְּגְדֶיךָ וְאֶת־בְּנוֹתֶיךָ אֲשֶׁר יִלְדֹת לִי וְתִזְכְּתִים לָהֶם לְאֲכֹל
 הַמֶּעֶט מִתְּזוֹנוֹתֶיךָ: 21 וְתִשְׁחַטְנִי אֶת־בְּנֵי וְתִתְּנִים בְּתַעֲבִיר אוֹתָם לָהֶם:
 22 וְאֵת כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶיךָ וְתִזְנוּתֶיךָ לֹא זָכַרְתָּ אֶת־יְמֵי נַעֲרֶיךָ
 בְּהִיוֹתְךָ עֲרֵם וְעָרִיָה מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְךָ הַיִּיתָ:
 23 וַיְהִי אַחֲרָי כָּל־רְעֻתְךָ אוֹי אוֹי לְךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: 24 וְתִבְנִי לְךָ גֹב
 וְתַעֲשִׂי לְךָ רִמָּה בְּכָל־רְחוֹב: 25 אֶל־כָּל־רֹאשׁ דָּרֶךְ בְּנֵית רִמָּתְךָ וְתַתְּעִבִי

- את־יפוך ותפשקני את־רגליך לכל־עובר ותרבי את־תזונתיך :
- 26 ותזני אל־בני־מצרים שכניך גדלי בשר ותרבי את־תזנתך להכעיסני :
- 27 והגה נטיתי ידי עליך ואגרע חקך
- ואתנך בנפש שנאותך בנות פלשתים הנכלמות מדרךך זמה :
- 28 ותזני אל־בני אשור מבלתי שבעתך ותזנים וגם לא שבעת :
- 29 ותרבי את־תזונתך אל־ארץ פנען פשדימה וגם־בזאת לא שבעת :
- 30 מה אמלה לבתך נאם אדני יהנה בעשותך את־כל־אלה מעשה אשה־זונה שלטת :
- 31 בבנותיך גבד בראש כל־דרךך ורמתך עשית בכל־רחוב ולא היית פזונה לקלס אתנן :
- 32 האשה המנאפת תחת אישה תקח את־זרים : 33 לכל־זנות ותגידגדה ואת נתת את־גדנך לכל־מאהביך ותשחרי אותם לבוא אליך מסביב בתזונתיך :
- 34 ויהי־כך הפך מן הנשים בתזונתיך ואחריך לא זונה ובתך אתנן ואתנן לא נתן־לך ותהי להפך :
- 35 לכן זונה שמעי דבר־יהנה : **פ**
- 36 כה־אמר אדני יהנה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך בתזונתיך על־מאהביך ועל כל־גדולי תועבותיך וכדמי בניך אשר נתת להם : 37 לכן הגני מקבץ את־כל־מאהביך אשר ערכת עליהם ואת כל־אשר אהבת על כל־אשר שנאת וקבצתי אותם עליך מסביב וגליתי ערותך אליהם וראו את־כל־ערותך :
- 38 ושפטתיך משפטי נאפות ושפכת דם ונתתיך דם חמה וקנאה :
- 39 ונתתי אותך בידם וחרסו גבך ונתצו רמותיך והפשיטו אותך בגדיך ולקחו כלי תפארתך והניחוך עירם ועריה :
- 40 והעלו עליך קהל ורגמו אותך באבן ובתקוד בתרבותם :
- 41 ושרפו בתיך באש ועשו־בך שפטים לעיני נשים רבות והשבתוך מזונה וגם־אתנן לא תהני־עוד : 42 והנחתי חמתי בך וסרה קנאתי ממך ושקטתי ולא אכעס עוד : 43 יען אשר לא־זכרת את־ימי נעורייך ותזני־לי בכל־אלה וגם־אני הא דרכך בראש נתתי נאם אדני יהנה ולא עשית את־הזמה על כל־תועבותיך :
- 44 הנה כל־המשל עליך ימשל לאמר כאמה בתה :
- 45 בת־אמך את געלת אישה ובנייה ואחות אחותך את אשר געלו אנשיתן ובנייהן אמכן חתית ואביכן אמרי : 46 ואחותך הגדולה שמרון היא ובנותיה היושבת על־שמאלך ואחותך הקטנה ממך היושבת מימינך סדם ובנותיה :
- 47 ולא בדרכיהן הלכת ובתועבותיהן עשית כמעט קט ותשחתי מהן בכל־דרךך :
- 48 חי־אני נאם אדני יהנה אם־עשית סדם אחותך היא ובנותיה : כאשר עשית את ובנותיך
- 49 הנה־נה היה עון סדם אחותך גאון שבעת־לחם ושלגת השקט היה לה ולבנותיה ויד־עני ואביון לא החזיקה :
- 50 ותגבהינה ותעשינה תועבה לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי : **ס**
- 51 ושמרון כחצי חטאתיך לא חטאה ותרבי את־תועבותיך מהנה ותצדקי את־אחותיך בכל־תועבותיך אשר עשית :
- 52 גם־אתו שאי כלמתך אשר פללת לאחותיך בחטאתיך אשר־התעבת מהן תצדקנה ממך וגם־את בושי ושאני כלמתך בצדקתך אחיותיך :
- 53 ושכתי את־שביתיהן את־שבכות סדם ובנותיה ואת־שבכות שמרון ובנותיה ושבות שביתיך בתוכהנה :
- 54 למען תשא כלמתך ונכלמת מפל אשר עשית בנחמד אתנן :
- 55 ואחותיך סדם ובנותיה תשבנן לקדמתן ושמרון

- ובנותיה תשבֹּן לקדמתן ואת ובנותיה תשבֹּן לקדמתן:
 56 ולוא יהיה סדֵם אחותך לשמועה בפִּיךָ ביום גאונך:
 57 בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת בנות אֲרָם וכל־סביבותיה בנות פלשתים השאמות אותך מסביב:
 58 את־זמתך ואת־תועבותיה את נשאתים נאם יהוה: o
 59 כי כה אמר אֲדֹנָי יְהוִה ועשיתי אותך כאשר עשית אשר־בזית אלה להפך ברית:
 60 וזכרתי אני את־בריתי אותך בימי געגועיך והקמותי לך ברית עולם:
 61 וזכרת את־דרכיך ונכלמת בקחתך את־אחותיך הגדלות ממך אל־הקטנות ממך ונתתי אתהן לך לבנות ולא מבריתך:
 62 והקמותי אני את־בריתי אתך וידעת כי־אני יהוה:
 63 למען תזכרי ובשת ולא יהיה לך עוד פתחון פה מפני כלמתך בכפרי־לך לכל־אשר עשית נאם אֲדֹנָי יְהוִה: o

Ezekiel 17

- 1 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:** 5A 17,1-10 5+149=154
 2 בן־אֲרָם חוד חידה ומשל משל אל־בית ישראל:
 3 ואמרת כה־אמרו אֲדֹנָי יְהוִה הנשר הגדול גדול הכנפים ארך האבר מלא הנוצה אשר־לו הרקמה בא אל־הלבנון ויטח את־צמרת הארז:
 4 את ראש וניקותיו קטף וביאהו אל־ארץ כנען בעיר רכלים שמו:
 5 ויטח מנרע הארץ ויתגהו בשדה־זרע קח על־מים רבים צפצפה שמו:
 6 ויצמח ויהי לגפן סרחת שפלת קומה לבנות דליותיו אליו ושרשיו תחתיו והיו ותתי לגפן ותעש בדים ותשלח פארות:
 7 ויהי נשר־אחד גדול גדול כנפים ורכ־נוצה והנה הגפן הזאת כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלחה־לו להשקות אותה מערנות מטעה:
 8 אל־שדה טוב אל־מים רבים היא שתולה לעשות ענף ולשאת פרי להיות לגפן אהרת: o
 9 אמר כה אמר אֲדֹנָי יְהוִה התצלה הלוא את־שרשיה ונתק ואת־פריה ויקוס ויבש כל־טרפי צמחה תיבש ולא־בזרע גדולה ובעם־רב למשאות אותה משרשיה:
 10 והנה שתולה התצלה הלוא כגעת בה רוח הקדים תיבש יבש על־ערנת צמחה תיבש: o

- 11 ויהי דבר־יהוה אלי לאמר:** 5B 17,11-18 5+113=118 הלא
 ידעתם מה־אלה אמר הנה־בא מלך־בבל ירושלם ויטח את־מלכה ואת־שריה ויבא אותם אליו בבלה:
 13 ויטח מנרע המלוכה ויכרת אתו ברית ויבא אתו באלה ואת־אילי הארץ לקח:
 14 להיות ממלכה שפלה לבלתי התנשא לשמר את־בריתו לעמדה:
 15 וימרד־בו לשלח מלאכיו מצרים לתת־לו סוסים ועם־רב תוצלה תימלט העשה אלה והפך ברית ונמלט:
 16 חי־אני נאם אֲדֹנָי יְהוִה אם־לא במקום המלך הממליך אתו אשר־בזה את־אלתו ואשר־הפך את־בריתו אתו בתוך־בבל ימות:
 17 ולא בחיל גדול ובקתל רב יעשה אותו פרעה במלחמה בשפך סלקה ובבנות דיק להכרית נפשות רבות:
 18 ויבזה אלה להפך ברית והנה נתן ידו וכל־אלה עשה לא ימלט: o

- 19** לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדַנְי יְהוֹה חִי־אֲנִי אִם־לֹא אֶלְתִּי אֲשֶׁר בָּזָה וּבְרִיתִי אֲשֶׁר הִפִּיר וּנְתַתִּיו בְּרֵאשׁוֹ׃ 20 וּפְרַשְׁתִּי עָלָיו רִשְׁתִּי וּנְחַפֵּשׂ בְּמִצְוֹתַי וְחִבֵּאוֹתַיְהוּ כְּבִלְהָ וּנְשַׁפְטֵתִי אֹתוֹ שֵׁם מַעַלּוֹ אֲשֶׁר מַעַל־בִּי׃
21 וְאֵת כָּל־מִבְרָתוֹ בְּכָל־אֲנָפָיו בְּתִרְבּוֹ וַיִּפְלוּ
וְהַנְּשֹׂאִים לְכָל־רֵיחַ יִפְרְשׁוּ וַיִּדְעֻם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי׃ **o**
- 22** כֹּה אָמַר אֲדַנְי יְהוֹה וְלִקְחֹתִי אֲנִי מִצְמַרְת הָאָרֶז הָרְמָה וּנְתַתִּי **5D** 17,22-24 **0+63=63**
מֵרֵאשׁ וַיִּקְוֹתִיו כִּד אֶקְטֹף וּשְׁתַּלְתִּי אֲנִי עַל הַר־גְּבִהָ וְתִלְוֹל׃
23 בְּהַר מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשַׁתְּלֵנּוּ וּנְשֵׂא עֲנָף וַעֲשֵׂה פְרִי וְהָיָה לְאָרֶז אֲדִיר
וְשִׁכְנוּ תַחְתָּיו כָּל צִפּוֹר כָּל־כְּנָף בְּצַל דְּלִיּוֹתָיו תִּשְׁכְּנָה׃
24 וַיִּדְעוּ כָל־עַצְי הַשָּׂדֶה כִּי אֲנִי יְהוָה הַשֹּׁפֵלֶתִיו עֵץ גְּבִהָ
הַגְּבִהָתִי עֵץ שֹׁפֵל הוֹבִשְׁתִּי עֵץ לֶחַ וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יָבֵשׁ
אֲנִי יְהוָה דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי׃ **o**

Ezekiel 18

- 1** וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ **6** 18,1-31 **5+469=474**
- 2 מִה־לָּכֶם אַתֶּם מְשַׁלְּמִים אֶת־הַמַּשְׁל הַזֶּה עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
אָבוֹת יֹאכְלוּ בֶסֶר וּשְׁנֵי הַבָּנִים תִּקְהִינָה׃
3 חִי־אֲנִי נְאֻם אֲדַנְי יְהוָה אִם־יְהִיֶה לָּכֶם עוֹד מַשְׁל הַמַּשְׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל׃
4 הֲנָן כָּל־הַנְּפֹשׁוֹת לִי הַנָּה כֹּנֵפֵשׁ הָאָב וּכְנֵפֵשׁ הַבֵּן לִי־הִנֵּה
הַנְּפֵשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת׃ **o**
- 5 וְאִישׁ כִּי־יְהִינָה צַדִּיק וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה׃
6 אֶל־הַהָרִים לֹא אָכַל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גְּלוּלִי
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֵת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טָמָא וְאֶל־אִשָּׁה נָדָה לֹא יִקְרָב׃
7 וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חֶבְלָתוֹ חוֹב יוֹשֵׁב גּוֹזֵלָה לֹא יִגְזֹל לַחֲמוֹ לְרַעֵב וַיִּתֵּן וְשִׁירִם וּכְסֵה־בְגָד׃
8 בְּנִשְׁךְ לֹא־יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מֵעוֹל יוֹשֵׁב
יָדוֹ מִשְׁפָּט אָמַת יַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ׃
9 בַּחֲקוֹתַי יִהְיֶה וּמִשְׁפָּטִי שָׁמֵר לַעֲשׂוֹת אָמַת צַדִּיק הוּא חַיָּה יְחִיָּה נְאֻם אֲדַנְי יְהוָה׃
10 וְהוֹלִיד בֶּן־פְּרִיץ שִׁפְךָ דָּם וַעֲשֵׂה אֶח מֵאֲחַד מֵאֵלֶּה׃
11 וְהוּא אֶת־כָּל־אֵלֶּה לֹא עָשָׂה כִּי גַם אֶל־הַהָרִים אָכַל וְאֶת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ טָמָא׃
12 עָנִי וְאֲבִיּוֹן הוֹנֵה גּוֹזֵלֹת גּוֹל חֶבֶל לֹא יוֹשֵׁב וְאֶל־הַגְּלוּלִים נָשָׂא עֵינָיו תוֹעֵבָה עָשָׂה׃
13 בְּנִשְׁךְ נִתֵּן וְתַרְבִּית לִקַּח וְחִי לֹא יְחִיָּה אֵת
כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשָׂה מוֹת יוֹמָת דָּמְיוֹ בֶּן יְחִיָּה׃
14 וְהוֹנֵה הוֹלִיד בֶּן וַיִּרְא אֶת־כָּל־חַטָּאת אָבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּרְאָה וְלֹא יַעֲשֶׂה כֵהֵן׃
15 עַל־הַהָרִים לֹא אָכַל וְעֵינָיו לֹא נָשָׂא אֶל־גְּלוּלִי בֵּית יִשְׂרָאֵל
אֶת־אִשֶׁת רֵעֵהוּ לֹא טָמָא׃ 16 וְאִישׁ לֹא הוֹנֵה חֶבֶל לֹא חֶבֶל וּגּוֹזֵלָה
לֹא גּוֹל לַחֲמוֹ לְרַעֵב נִתֵּן וְשִׁירִם פְּסַח־בְּגָד׃ 17 מֵעַנֵּי הַשֵּׁיב יָדוֹ נִשְׁךְ
וְתַרְבִּית לֹא לִקַּח מִשְׁפָּטִי עָשָׂה בַּחֲקוֹתַי הִלָּךְ הוּא לֹא יָמוּת בַּעֲוֹן
אָבִיו חַיָּה יְחִיָּה׃ 18 אָבִיו כִּי־עָשָׂק עָשָׂק גּוֹל גּוֹל אֶח וְאֲשֶׁר לֹא־טוֹב
עָשָׂה בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהִנֵּה מוֹת בַּעֲוֹנוֹ׃ 19 וְאָמַרְתֶּם מַדְע לֹא־נָשָׂא הַבֵּן
בַּעֲוֹן הָאָב וְהַבֵּן מִשְׁפָּט וּצְדָקָה עָשָׂה אֵת כָּל־חֲקוֹתַי שָׁמֵר וַיַּעֲשֶׂה אַתֶּם חַיָּה יְחִיָּה׃
20 הַנְּפֵשׁ הַחַטָּאת הִיא תָמוּת בֶּן לֹא־יִשְׂאוּ בַּעֲוֹן
הָאָב וְאָב לֹא יִשָּׂא בַּעֲוֹן הַבֵּן צַדִּיקַת הַצַּדִּיק עָלָיו תִּדְוֶה וְרִשְׁעַת הַרְשָׁע עָלָיו תִּהְיֶה׃ **o**
21 וְהַרְשָׁע כִּי יוֹשֵׁב מִכָּל־חַטָּאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְשָׁמֵר אֶת־כָּל־חֲקוֹתַי
וַעֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה חַיָּה יְחִיָּה לֹא יָמוּת׃
22 כָּל־פְּשָׁעָיו אֲשֶׁר עָשָׂה לֹא יִזְכְּרוּ לוֹ בְּצַדִּיקְתוֹ אֲשֶׁר־עָשָׂה יְחִיָּה׃
23 הַחֲפִץ אַחַפֵּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם אֲדַנְי יְהוָה הַלּוֹא בְּשׁוֹבוֹ מִדְּרָכָיו וְחִיָּה׃ **o**

- 24 ובשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר עשה
הרשע יעשה וחי כל צדקתיו אשר עשה לא תזכרנה במעלו
אשר מעל ובחטאתו אשר חטא בם ימות:
- 25 ואמרתם לא יתכן דרך אדני שמעו נא בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא דרכיכם לא יתכנו:
- 26 בשוב צדיק מצדקתו ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות: **ב**
- 27 ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש
משפט וצדקה הוא את נפשו ויחיה:
- 28 ויראה וישב מכל פשעיו אשר עשה חיו ויחיה לא ימות:
- 29 ואמרו בית ישראל לא יתכן דרך אדני הדרכי לא יתכנו בית ישראל
הלא דרכיכם לא יתכן: 30 לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית ישראל
נאם אדני יהנה שובו והשיבו מכל פשעיכם ולא יהנה לכם למכשול עון:
- 31 השליכו מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם ועשו
לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמתו בית ישראל:
- 32 כי לא אחפץ במוות המת נאם אדני יהנה והשיבו וחי: **ב**

Ezekiel 19

- 1 ואתה שׂא קינה אל נשיאי ישראל: **7** 19,1-14 0+153(9x17)+4=157
- 2 ואמרת מיה אמד לביא בין אריות רבצה. Note the inclusion with v. 14b.
- בתוך כפרים רבתה גוריה:
- 3 ותעל אחד מגריה כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל:
- 4 וישמעו אליו גוים בשחתם נתפש
ויבאהו בחתים אל ארץ מצרים:
- 5 ותרא כי נחלה אבדה תקנתה
ותקח אחד מגריה כפיר שמתהו:
- 6 ויתהלך בתוך אריות כפיר היה
וילמד לטרף טרף אדם אכל:
- 7 וידע אלמנותיו ועריהם החריב
ותשם ארץ ומלאה מקול שאנתו:
- 8 ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשתם בשחתם נתפש:
- 9 ויתנהו בסוגר בחתים ויבאהו אל מלך בבל
יבאהו במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל תרי ישראל: **ב**
- 10 אמד כנפן בדמד על מים שתולה
פריה וענפה היתה ממים רבים:
- 11 ויהיו ליה מטות עז אל שבטי משלים
ותגבה קומתו על בין עבתיים וירא כגבהו ברב דליתיו:
- 12 ותתש בחמה לארץ השלכה
ורוח הקדים הוביש פריה
התפרקו ויבשו מטה עזה אש אכלתהו:
- 13 ועתה שתולה במדבר בארץ ציה וצמא:
14 ותצא אש ממטה בדיה פריה אכלה
ולא היה בה מטה עז שבט למשול
קינה היא ותהי לקינה: **ב**

Continue to [Part 4: Ezekiel 20-24](#)